

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Den vita rasens osjungna hjältar

Del 4

William Joyce

Det kan ibland vara nödvändigt för en sann och vital förkämpe för en ädel sak att framstå som en förrädare mot just de människor han tjänar med sitt liv."

Rudolf Hess, 1949

På 46-årsdagen av sin död lever William Joyce åter i hjärtat på varje national-socialist i hela världen. Det verkar därför passande att vi påminner om hans historia och hans värtaliga ord i början av ett nytt år för läsare som inte känner till det okvalificerade modet hos en 1900-talshjälte i den renaste bemärkelsen av denna titel.

William Joyce föddes av en far från Ul-

William Joyce

ster och en mor från England den 24 april 1906 i New York City. När pojken var tre år gammal flyttade familjen till Nordirland och senare, under tonåren, till England. Där tog han värvning i den brittiska armén, fick ett hedersamt avsked och fortsatte som ung akademiker vid Battersea Polytechnic, sedan Birbeck College vid London University, där han vann First Class Honours vid sin examen. Han arbetade på sin doktorsavhandling och försörjde sig som lärare när hans växande politiska medvetenhet lockade honom till en av Storbritanniens tidiga fascistiska organisationer. Joyce var nu i tjugoårsåldern och hans fysiska utseende skulle förbli oförändrat under resten av hans liv. Hans vackra ansikte, som var kort men robust, hade vanligtvis ett uttryck av glad självbehärskning, medan hans mun och haka antydde en okuvlig vilja. Men hans ögon lyste av nyfikenhet, intelligens och vänlighet. Han gifte sig med en vacker kvinna, Margaret Cairns, som delade hans ideologiska övertygelse och som, trots en tuff period under andra världskriget, förblev honom trogen till slutet och därefter.

Joyce som talare

William Joyce hade av allt att döma ett fotografiskt minne. Till skillnad från andra så begåvade män hade han dessutom en underbar, dramatisk känsla som gjorde att hans rikliga information blev levande för hans lyssnare. En nära vän mindes honom på följande sätt: *Han hade inga filer, dagböcker eller anteckningar av något slag, men han kunde utan att tveka ge en fullständig redogörelse för nästan allt som någonsin hade hänt honom. Med J'års mellanrum kunde han upprepa samma berättelse utan minsta variation. Han kunde citera, alltid exakt, alla dikter han någonsin hade läst med uppmärksamhet och till och med anmärkningsvärda tidningsartiklar."*

Till och med Joyces moderna, osympatiska biograf skriver om honom: *Förutom sina kunskaper i tyska talade han franska ganska bra och hade lite italienska. Han var inte bara gi/ied i matematik utan han hade en känsla för att undervisa i det, och han läste mycket om historia, filosofi, teologi, psykologi, teoretisk fysik och kemi, ekonomi, juridik, medicin, anatomi och fysiologi. När han 1936 bröt nyckelbenet när han åkte skridskor använde han sina kunskaper i anatomi för att själv sätta ihop det och hålla det på plats med hjälp av korrekta bandage. Betraktades av både vänner och fiender som ett geni. William Joyce var ett levande bevis på att vår idé attraherade de bästa delarna av den vita rasen.*

Hans kärlek till Storbritannien överträffades bara av hans större kärlek till den

rasen. Han var en kraftfullt motiverad talesman och organisatör utan nonsens och blev snabbt en ledande person i Oswald Mosleys *brittiska union av fascister och nationalsocialister*. En samtida beskrev honom som en *lysande författare, talare och företrädare för politik, som har talat på hundratals möten, alltid i sitt esse, alltid avslöjande fascismens järnanda i sin vägran att låta sig skrämmas av våldsam motstånd.*" En missnöjd parlamentsledamot från Labour var inte mindre imponerad: *Jag träffade honom första gången 1933 på ett stort och fullsatt möte i Paddington Baths. Jag hade lämnat politiken i avsky några år tidigare, och eftersom jag var mycket imponerad av den fascistiska övertygelsen hade en vän till mig uppmanat mig att gå med i Mosleys organisation. Jag frågade vem de hade att leda vid sidan av Mosley, och togs till Joyces möte cis ett svar på denna fråga. Jag har hört alla dessa män som påstås vara bland våra största talare. Inom tio minuter efter att denna 28-åriga yngling intagit talarstolen visste jag att här fanns en av de dussintals bästa talarna i landet. Den stora publik som samlats för att lyssna till en talare som var helt okänd i den politiska världen och den entusiasm som skapades var en ögonöppnare för mig, och skulle ha varit det för de flesta av de Westminster-backar som jag tidigare hade förknippat med offentligt inflytande.*" Joyce var utan tvekan en av de mest gripande talarna i det engelska språket, och utan jämförelse med Winston Churchills ofta berusade mumlande. Hans stil var tilltalande eftersom den var direkt och kortfattad, vilket framgår av detta utdrag ur ett tal från 1936: *Om du älskar ditt land är du nationell. Om du älskar dess folk är du socialist. Var en nationell socialist! "*

Hans flytande, dramatiska tal skulle med rätta ha kunnat jämföras med Dr. Josef Goebbels, och Joyce skulle ha varit stolt över jämförelsen," skriver hans moderna biograf. *Till skillnad från en röstfiskande politiker smickrade han inte sin publik. Han skällde ut, hotade och varnade, och hans vädjan gällde hårt arbete, disciplin och nationell rening. Han uppmanade Storbritannien att odla Hitlers vänskap och därmed skaffa sig den mäktigaste nationen på kontinenten som allierad mot det kommunistiska hotet, och han var både den realistiska militära kommentatorn och den passionerade evangelisten. "*

Den brittiska fascismens triumf och kris

År 1936 hade British Union blivit den mest dynamiska politiska kraften i imperiet, med tiotusentals anhängare i hundratals masståg och ett eldfångt stöd som spred sig bland miljoners briter som var besvikna på depressionens sociala misslyckanden och demokratins tomma löften. Svartskjortorna försvarade sig

framgångsrikt mot de marxistiska fiendernas oftast numerärt överlägsna och lömska angrepp, och Joyce var i händelsernas centrum med klubbor och knytnävar. I ett nära dödligt möte attackerade en jude honom med en rak razor som lämnade ett permanent ärr på hans högra kind. Trots detta motstånd från gangstrarna införde de brittiska fascisterna strikt lydnad mot engelsk lag som en del av sitt program, eftersom de stod för civilisation mot kaos. Trots deras laglydighet och Stormtroopers helt defensiva hållning införde regeringen en "Public Order Bill" på nyårsdagen 1937. Den förbjöd bärandet av "politiska uniformer", förbjöd vakter vid möten, gav polisen befogenhet att upplösa lagliga demonstrationer efter eget gottfinnande och förbjöd även vad myndigheterna kunde anse vara "förolämpande språk" (dvs. sanningen om judarna). Som Cole skriver *gällde* lagen om allmän ordning till synes *alla politiska organisationer, men den drabbade i första hand, som avsett, fascisterna.* I verkligheten användes lagens diskretionära natur endast mot svartskjortorna. Ingen kommunist eller parlamentarisk hackare hade något att frukta av den skraddarsyddna lagen. Genom att tillgripa öppen, ensidig tyranni avslöjade demokratin sig själv som det bedrägeri och hyckleri den verkligen är.

Trots detta fick den desperata åtgärden en katastrofal effekt på den brittiska unionen. Svartskjortorna insåg att det rättssystem som de sedan starten hade upprätthållit som en politisk fråga i själva verket hade förbjudit dem. Ställda inför de enda alternativen att antingen gå under jorden eller upphöra att existera, försökte de välja en medelväg. Som en konsekvens av detta splittrades deras rörelse. Den brittiska unionen föll sönder under det ökade ekonomiska trycket från ett kostsamt och meningslöst försök att återupprätta dess laglighet och befriade William Joyce från hans post i rörelsen, tillsammans med fyra femtedelar av de organisatoriska arbetarna och personalen. Han lät sig inte avskräckas och bildade Nationalsocialistiska förbundet. Uniformer var naturligtvis olagliga. *Joyce fortsatte dock i sin trenchcoat och muff att ge intryck av att fortfarande vara i uniform,* skriver Cole.

Av rädsla för lagen om allmän ordning vägrade ägarna till möteslokalerna att hyra ut sina lokaler till honom. N.S.L. tog till utomhusmöten och utsattes för samma fysiska övergrepp som tidigare. Men utan uniformerade svartskjortor som försvarade talarna var sammankomsterna i stort sett oordnade, inte tack vare polisen, som vanligtvis lät ett bråk utvecklas och bara ryckte in för att arresteras nationalsocialisterna när de fick övertaget över sina motståndare. Samma ohederliga taktik från det judiska systemet skulle användas mot vit makt-aktiviteter i Amerika, trettio och fyrtio år senare.

N.S.L:s huvudkontor låg på 190 Vaux-hall Bridge Road, inte långt från Victoria

Station. Men Joyce kunde inte njuta av det särskilt länge. Han och hans närmaste kamrater anklagades för överfall för att ha försvarat sig, och det blev alltmer uppenbart att systemet hade som mål att få dem alla bakom galler. Under dessa allt värre förhållanden gjorde N.S.L. allt för att överleva. Men vad dess anhängare saknade i pengar kompenserade de mer än väl för genom sina ledares fanatism och kraften i sin ideologi. De ekonomiska bidragen ökade i slutet av 30-talet, tillsammans med antalet anhängare. Inför kriget mot Adolf Hitler höll de brittiska nationalsocialisterna stånd mot fruktansvärda odds och breddade till och med sitt stöd. Men N.S.L. var på väg att överväldigas av historiska händelser.

Födelsen av "Lord Haw Haw"

Ett telefonsamtal från en kamrat i parlamentet tipsade Joyce om att hans arrestering enligt Emergency Powers Act bara var några dagar bort. Han hade inte brutit mot någon lag. Regeringen ville bara hålla honom inspärrad så länge kriget varade på grund av hans åsikter. Vid ett improviserat möte med några N.S.L.-kamrater röstade medlemmarna för att Joyce skulle få organisationens medel för sin flykt. Dagen därpå anlände han och Margaret till ett bedrägligt lugnt Berlin tjugofyra timmar före den brittiska krigsförklaringen mot det nationalsocialistiska Tyskland.

Utan några verkliga personliga kontakter i ett främmande land och med sviktande ekonomi verkade deras situation desperat tills William en vecka efter deras ankomst accepterades som radiopratarare för sändningar över hela den engelsktalande världen. Han var praktiskt taget helt okänd för de tyska myndigheterna vid den tiden, men de var imponerade av hans vältalighet och de välskrivna texter han skrev. Inte långt in i kriget. "Lord Haw Haw" (en nedsättande term som tilldelades honom av Londons propagandaministerium för information) ha blivit en av de ledande kändisarna inom internationell radio. B.B.C:s hemliga studie för regeringen visade att Joyce hade en lyssnarpublik på 24 miljoner människor bara i Storbritannien 1941. Den konfidentiella rapporten drog slutsatsen: *Känslan växer att många av hans anmärkningar är sanna.* Utan tvekan spelade Joyces sanningsenliga kommentarer en viktig roll för att öka allmänhetens medvetenhet om judarna, särskilt när det gällde deras ansvar för det meningslösa kriget mellan två vita nationer. De antijudiska stämningarna, särskilt bland fabriksarbetare, fortsatte att öka under kriget (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Australien, 1990, sid 233).

Joyce berättade för dem i sex år att den vita rasen höll på att begå rasmässigt

själv mord i kriget, och att nationalsocialismen var det enda koncept som kunde rädda deras civilisation från katastrof. Nationalsocialismen, *öavsett vem som använder termen eller känner andan först, måste uppstå ur jord och människor eller inte alls. Den springer inte ur någon tillfällig missräkning, utan ur folkets revolutionära längtan efter att kasta av sig den grova, smutsiga, demokratiska materialismens kedjor utan att behöva ta på sig den marxistiska materialismens bojor, som skulle vara identiska med de avkastade kedjorna. Frågan berör vårt eget brittiska folk, som inte kan hindras från att delta i en revolt som inte är begränsad till någon nation. Därför, i sann respekt för den tyske ledarens galanta bedrift mot den internationella judiska finansvärlden och dess andra jag - den internationella judiska kommunismen - skulle jag gärna säga Heil Hitler!"*

Han förklarade rakt på sak varför han lämnade England strax före krigsutbrottet: *Om en engelsman inte kan kämpa på sina egna gator mot den internationella finansens dominans, vore det bättre för honom att åka någon annanstans och med alla medel i sin makt hindra sin regerings seger. För en sådan regerings seger skulle vara ett evigt nederlag för hans ras. Engelsmännen borde få chansen, som så länge förnekats dem, att använda sitt geni och sin karaktär i byggandet av den nya värld som Adolf Hitler har visat vägen till. I dessa dagar kan det vara förmätet att uttrycka vare sig förhoppningar eller tro. Men jag skall våga så mycket att jag hoppas och tror att när krigets lågor har övervunnits kommer Englands vanliga folk att känna sin själ igen och i nationalsocialismen söka gå vidare på den mänskliga utvecklingens väg i vänskap med sina bröder av tyskt blod Att detta hopp och denna tro inte skall visa sig förgäves finns det två garantier för mig som är tillräckliga, Adolf Hitlers storhet och den allsmäktige Gudens större ära."*

I maj 1945, med sina förhoppningar men inte sin tro krossad, blev Joyce, obehäpnad och utan att göra motstånd, skjuten av en jude i den brittiska ockupationsarmén. Smärtsamt sårad togs han till fånga tillsammans med Margaret och fördes till London, där han ställdes inför rätta för högförräderi. Åtalet mot honom var ytterst svagt, om inte annat så för att han inte ens var brittisk medborgare och ingen engelsk domstol hade någon laglig rätt, vilket alla advokater visste, att ställa honom inför rätta. Dessutom kunde åklagarsidan inte hitta ett enda ord mot det brittiska folket i regeringens alla transkriptioner av hans hundratals sändningar från Tredje riket. Hans hat hade helt och hållet riktats mot offentliga personer som Winston Churchill, *den första hedervärda juden i världen."*

Hans finaste timme

I sitt korta uttalande till domstolen bad Joyce inte om ursäkt för sina handlingar, visade ingen ånger för att vinna sympati och ryggade inte tillbaka för sitt ansvar: *Jag, William Joyce, lämnade England för att jag inte ville kämpa för judendomen mot Adolf Hitler och nationalsocialismen. Jag lämnade England därför att jag trodde att en seger som skulle bevara de rådande förhållandena skulle vara mer skadlig för Storbritannien än ett nederlag.* "Med tanke på den tid och de omständigheter under vilka dessa ord uttalades understryks mannens orubbliga mod och spännande trots.

Inte långt in i rättegången frågade åklagaren konfidentiellt sin chefsassistent: *Har vi någon chans?* Morgan svarade: "Nej, det tror jag inte - inte om inte domaren är beredd att stifta en ny lag." Cole rapporterade: *Samma kväll sades vissa personer erbjuda odds på 6-4 att Joyce skulle frikännas.* " Men det fanns andra krafter än juridiska som arbetade mot William Joyce. Hans försvarsadvokater hotades med mord och redaktören för *Daily Telegraph* gjorde ett fantastiskt uttalande som berörde själva kärnan i Joyce-rättegången: *Fallet kommer att gå till rättshistorien eftersom det för första gången fastställer vissa villkor under vilka en utlänning kan dömas för förräderi.*" Dessa "vissa villkor" gällde alla som var modiga nog att berätta sanningen om judarna.

En indikation på vad som väntade den tonade nationalsocialisten var ödet för en annan brittisk kamrat, John Amery. Han dömdes till döden i en rättegång som varade i åtta minuter, ett rekord som skulle ha imponerat även på Joe Stalins hängdomare. Som till och med hans moderna biograf skriver om Joyces dag i rätten: *Spänningen under rättegången kändes långt utanför rättssalen eftersom, som alla som var i London vid den tiden kommer ihåg, allmänheten var orolig för brittisk rättvisa, inte av rädsla för att en man skulle kunna dömas orättvist, utan av oro för att han skulle visa sig inte ha brutit mot lagen, då de skulle bli berövade sin hämnd."*

När det oundvikliga inträffade skrev han till sin fru som satt i ett separat fängelse: *Jag har gjort mitt bästa för min gamle chef (dr Goebbels). När jag ser tillbaka på hela den perioden (rättegången), ser jag att jag är föremål för den mest flagranta bluffen i den 'brittiska rättvisans' historia. Nåväl, må så vara, jag är desto stoltare. I döden, liksom i detta liv, trotsar jag de judar som orsakade det senaste kriget. Och jag trotsar mörkrets makt som de representerar. Må Storbritannien bli stort igen. Och i den timme då den största faran för väst hotar, må Ha-*

kenkreuz' fana resas ur dammet, krönt med de historiska orden Ihr habt doch gesiegt!"(Ni har trots allt vunnit!," motto för de kamrater som föll i Münchenputschen den 9 november 1923). Jag är stolt över att dö för mina ideal, och jag är ledsen för Storbritanniens söner som har dött utan att veta varför."

Död och transfiguration

En vän berättade om Joyces personliga tillstånd mot slutet. *Under hans sista dagar, trots att han var helt frisk, verkade hans kropp vara förändligad och utan vad man skulle kalla blekhet, hans kött verkade ha en kvasi-transparent kvalitet. Att vara med honom gav en känsla av inre frid, som att vara i en tyst kyrka."*

Hans sista brev till Margaret speglade hans manliga självbehärskning: *Ikväll vill jag slutföra mina tankar. Fredsstämningen är stark inom mig, och jag vet att allt är redo för denna övergång. Du blir vackrare för varje dag. Och det är en stor ära för dig under den senaste tidens påfrestningar. Men, som jag alltid har sagt, avel berättar. Och det kommer den att göra i framtiden, hur rutten världen än må vara just nu. När jag närmar mig kanten av det bortom, ökar min tilltro till den slutliga segern. Hur den ska uppnås vet jag inte. Men jag har aldrig känt mig mindre benägen till pessimism, även om Europa och detta land förmodligen kommer att behöva lida fruktansvärt innan våra ideal kan försvaras, ger jag gärna och stolt det exempel som min gamle chef kräver. Wir haben doch gesiegt! Jag hälsar dig, Freja, som din älskare för evigt, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Din vilja."*

På morgonen den 3 januari 1946 avrättades William Joyce.

Alla citat och källmaterial är hämtade från *Lord Haw Haw och William Joyce, The Full Story*, av John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly
Tredje delen

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, som jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Arme (www.mouningthoconiert.com/truth.htm). Jag är uppe i 21 saker nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut måste för information. Man söker information om en sak och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som om man är en arkeolog som gräver upp det begravnade förtäta. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela världen. Det känns ofta som att

the NEW ORDER
Number 179 (201) Founded 1978 April 26, 2017 (124)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and neo-nazism.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Paul Hitler
Göhrard Lenz

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!